

Cristina Benítez Vázquez, que actua com a presidenta de l'Associació Catalana de Juristes de l'Administració Local, presento les propostes per al Reglament de la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, que s'exposen a continuació:

Primera.- El concepte de titular (article 4)

És necessari aclarir la confusió que genera la definició de titular com a persona "que té un títol suficient", a la vista de la definició de "títol habilitant" ("document que reconeix l'habilitació per acomplir una activitat en un establiment") perquè no encaixa ni amb el règim de la comunicació, ni amb l'existència de persones que desenvolupen l'activitat sense haver fet la comunicació o no haver comunicat la transmissió. Tampoc encaixa amb la condició de "titular administratiu" (prevista a l'article 34).

Segons la Llei 20/2009, titular és "la persona física o jurídica que exerceix o posseeix una activitat o diverses en un mateix centre o establiment, o bé que, per delegació, té un poder econòmic determinant sobre l'explotació tècnica de l'activitat o les activitats", i segons la Llei 11/2009 són "les persones, físiques o jurídiques, públiques o privades, que tenen, ja sigui en qualitat de propietaris, d'arrendataris o de qualsevol altre títol jurídic, la titularitat dels establiments oberts al públic regulats per aquesta llei".

Així doncs, la condició de titular fa referència a qui exerceix l'activitat tingui o no el títol habilitant.

Per tant, caldria precisar que la condició de titular es deriva de l'exercici de l'activitat, i que del seu reconeixement mitjançant l'habilitació corresponent es deriva la condició de "titular administratiu"

Segona.- Règim aplicable als establiments de restauració i als d'espectacles i activitats recreatives.

L'annex de la Llei inclou tots els establiments de restauració. Per tant, per iniciar aquestes activitats els seus titulars han de presentar una comunicació. Ara bé, pel que fa a les disposicions comunes de la secció tercera, articles 33 a 36, es preveu que s'apliquen en defecte de normativa específica.

La Llei 11/2009, d'espectacles i activitats recreatives també estableix que s'aplica als establiments de restauració amb caràcter supletori, de manera que ara tenim dues normes que s'apliquen als establiments de restauració si no hi ha una normativa específica que els reguli.

Per això, considerem imprescindible que s'aclareixi quina normativa s'aplica als canvis de titularitat, a les modificacions i a la pèrdua de l'eficàcia de les comunicacions i llicències d'establiments de restauració.

Tercera.- Ordres de cessament.

La LFAE estableix que per iniciar una activitat de les incloses a l'annex, els seus titulars han de presentar una comunicació. Per tant, una activitat no es pot exercir si el seu titular no ha presentat la comunicació i els ajuntaments han de poder ordenar-ne el tancament. Així ho estableixen els articles 69 de la Llei 39/2015, de l'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques i 236.1.d) del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Tot i el que preveuen les normes esmentades, creiem necessari que el Reglament prevegi la competència dels ajuntaments per ordenar el tancament de les activitats que s'iniciïn sense haver presentat la comunicació de manera similar a com ho fa l'article 65 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats.

Quarta.- Modificacions

Tal com indica la mateixa Llei cal desenvolupar en el reglament els conceptes de modificació substancial i no substancial tenint en compte que un canvi d'epígraf no necessàriament ha d'implicar una modificació de l'establiment.

D'altra banda, s'hauria de concretar que implica "informar" que s'ha produït una modificació no substancial; quina diferència hi ha entre "informar" i "comunicar".

Cinquena.- Procediments d'esmena

Creiem necessari desenvolupar sistemàticament els procediments previstos als articles 41 a 43, de manera que s'aclareixin aspectes com que el "procediment de comprovació" de que parla l'article 41.4 no és diferent dels "procediments d'esmena" dels articles 42.2 i 43.1, i per tant és suficient la incoació d'un sol procediment.

Aclarir també el termini de caducitat del procediment de l'article 42 (3 mesos, segons la Llei 39/2015) i la possibilitat d'incorporar l'esmena de requisits formals en els procediments de l'article 43.

També convé desplegar reglamentàriament quins requisits dels considerats essencials ha de comprovar l'Ajuntament, especialment quan són competència d'altres administracions. Concretament, ens referim a la llicències i permisos de què ha de disposar l'activitat.

Sisena.- Persona autoritzada

Coincidim plenament amb la memòria de la proposta en el fet que cal desenvolupar el concepte de persona autoritzada: cal regular com es formalitza aquesta autorització; què permet; quines responsabilitats té la persona autoritzada, com s'acredita aquesta condició davant dels ajuntaments i la seva vigència.

Setena.- Règim transitori.

Considerem necessari desenvolupar un règim transitori que reguli les diferents situacions en què es troben activitats que han canviat de règim amb la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica (LFAE) i, en concret les següents:

1. Activitats incloses a l'annex que es van legalitzar amb llicència o permís: establiments de restauració de més de 500 metres quadrats o més de 500 persones d'aforament, per exemple. Cal regular quin règim se'ls aplica per deixar les llicències sense efecte.
2. Activitats que quan es van iniciar no es trobaven incloses a cap norma que en regulés el règim d'intervenció municipal per a la seva obertura: activitats recreatives no musicals, locutoris, ramaderes no incloses a la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental etc.. Han de presentar una comunicació? En quin termini? Què passa si hi ha un canvi de titularitat o es modifiquen?
3. Activitats que es van legalitzar amb declaració responsable: a quin règim es sotmeten els canvis de titularitat i les modificacions?
4. Inici del còmput per declarar la pèrdua d'eficàcia de les comunicacions: és necessari establir els còmputos dels terminis de l'article 36 respecte de les activitats comunicades abans de l'entrada en vigor de la Llei, és a dir, si el còmput s'inicia des que l'Ajuntament va tenir coneixement que no estant funcionant o des de l'entrada en vigor de la Llei. També és necessari precisar en quin moment perdrà vigència la disposició transitòria cinquena.

Vuitena.- Informe de compatibilitat urbanística

Segons l'observació tercera de l'annex, sembla que cal presentar informe de compatibilitat urbanística en el cas de les activitats que requereixen informe de la Generalitat en matèria de prevenció i extinció d'incendis. Aquesta observació ha generat molts dubtes als ajuntaments ja que no s'entén ben bé a quines activitats fa referència (nosaltres creiem que a les que necessiten informe en matèria de prevenció d'incendis però tampoc ho tenim clar); no s'entén per quina raó es formula l'observació en negatiu, és a dir, s'indica quines activitats no l'han de demanar enlloc de quines l'han de demanar, cosa que dificulta la interpretació; sembla desproporcionat si es compara amb la Llei 20/2009 i tampoc acabem de veure el motiu pel qual s'exigeix; ens sembla contrari al principi de simplificació administrativa i a l'obligació de l'Administració de no demanar informació que ja té i, finalment, no entenem perquè és una observació i no un article al cos de la Llei.

Tot i així, si es considera imprescindible afegir aquest tràmit s'hauria de regular al Reglament el contingut del certificat, termini per emetre'l i vigència.

A banda d'aquests punts coincidim amb els punts que s'indiquen a la memòria del procés de participació.

Ben cordialment,

La secretària per delegació